

Táborový Zpěvník

Bílkovice

Abeceda

Bob Frídl a kolektiv vedoucích

C E
Život je jak abeceda, smysl písmen, slov a vět,
Ami F G
někdo našel, někdo hledá život je jak abeceda
A je abstinence hrozná, kdo nepije, ten ji pozná
B je břicho plné jídla, které se tam s pivem střídá
C je cigáro, cos našel, co tě po něm chyt ten kašel
D je drama celodenní, když už na panáka není
E je elektrický pohon - ebonit a liščí ohon
F je facka, která padne, nemáš-li názory správné
G je guláš, co byl včera, po kterém se špatně dělá
H je malý kousek hmoty, co se přilíp na kalhoty
CH je chrchel na zdi schnoucí, jen tak lehce neztekoucí
I je úsměv idiota, když vzduchem letí bota
J je jiskra v kupce sena, žhářem lehce vykouzlená
K je klíště na tvém těle, s klíštětem se cítíš skvěle
L je lenost, sestra píle, udrží tě v plné síle
M je modřina co bolí, když tě táta přetáh holí
N je nudle v nose skrytá, kapesník ji nepochytá
O je okno, které míváš, když po flámu ráno zíváš
P je provaz kolem krku. takhle končí spousta kluků
Q je Quido pán všech pánů, když se k ránu vrací z flámu
R je rytíř lásky bílý, co mu dávno došly síly
S je smradu plná budka, když to v střevech hodně nutká
T je táta co má mámu, máma maso, pštrosa, Emu
U je úchyl v lese řvoucí, pro svou oběť už si jdoucí
V je výzva, vlast tě volá, zbyde ti jen lebka holá
W to nic není, možná dvě V ve spojení
X jsou nohy mladé ženy, jenom lehce postiženy
Z je zubař bolest plodí, blázen kdo rád k němu chodí
Z je zubař a tak tedy, Z je konec abecedy
Z je zubař a tak znova, jsou to všechno jenom slova
a z nich složíš celý svět

Amazonka

Hop Trop

1, Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jakou měly tvoje oči džínový.

2, Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,

Amazonka říkávali a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí, pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

R:

3, Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.

Teď jsi víla z paneláků, samá dečka samej krám.

Já si přál, jen abys byla /: pořád stejná, přísahám :/

Anděl

Karel Kryl

C Ami
1. Z rozmlácenýho kostela

C G
v krabici s kusem mýdla

C Ami
přinesl jsem si anděla

C G
polámali mu krídla

díval se na mě oddaně
já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému

C Ami
® A proto prosím věř mi

C G
chtěl jsem ho žádat

C Ami
aby mi mezi dveřmi

C G
pomohl hádat

C Ami G C
co mě čeká a nemine

C Ami G C
co mě čeká a nemine

2. Pak hlídali sme oblohu pozorující ptáky
debatující o Bohu a hraní na vojáky

Do tváře jsem mu neviděl
pokoušel si ji schovat
to asi ptákum záviděl že mohou poletovat

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice
já krídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice
A tak jsem pozbyl anděla on oknem uletěl mi
Však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy

Bedna od whisky

bratři Ryvolové

Ami C Ami E
1, Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,

Ami => A
tu kravatu co nosím, mi navlík soudce lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,

A => Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2, Mít tak všechny bedny, od whisky vypitý,
postavil bych malej dům, na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben

R:

3, Kdyby si se hochu, jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svojí whisky pít,
nemusel jsi dneska ne krku laso mít.

R:

4, Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

Blátivá cesta

Pacifik

C   Emi
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F   C
cestou dál nechceš jít,
F   C   Emi
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi   G   C
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

Ami   G   Ami
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C   G   C
na slunci kotě usíná,
F   G   C   Ami
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D7   G
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhany džíny,
čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

Blízko Little Bighornu

Greenhorns

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií

táhne generál Custer s sedmou kavalerií,

marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,

jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,

padají jezdci z koní, výstřely z karabin,

límece modrejch kabátů barví krev červená,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,

v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,

cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,

tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Blues Folsomské věznice

Greenhorns

C

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

C7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

F

C

ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

G7

C

a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

C

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,

C7

a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,

F

C

pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right

G7

C

a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

C

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,

C7

sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,

F

C

místo jako kočka já utíkám jak slon,

G7

C

takže za chvíli mě veze policejní anton.

C

4. Ted' vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,

C7

proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.

F

C

pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!"

G7

C

a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Cowboy

Pokáč

C F
já musím holka uznat že se mi fakt líbíš,
G
zaujala si mě velice,
C F
je tu ovšem jedna věc co mě dost trápí
G C
a to jaks říkala že seš z vesnice.

když já jsem tady z města zvyklej na svůj
standard
a toho já se vážně nerad vzdám
je to wifi, teplá voda, splachovací záchod
a jídlo co nemusím lovit sám. Víš já..

C F
nikdy jsem nechtěl, bejt nějakej cowboy,
C G
od rána krávy na pastvu hnát,
Ami F
v korytě mejt si boty od slámy,
F G C
o tom si holka, nechej jenom zdát. Já
totiž...

Ref.:
C F
jsem kluk z města, jsem kluk z města,
C G
jsem kluk z města, stáje mi nevoní
Ami F
já jsem kluk z města, jsem kluk z města,
C F G C
chci chodit do kaváren a ne smrdět od
koní
C F
Jódy jódy jódy jódy dý

C ...G, Ami ... F, G ... C

každých pár minut tu jezdí mhděčko
a tágo se přes apku volat dá,
koukni telefon má celej dotykovej displej
a žádná šňůra už z něj neplandá

lidi řešej ekonomiku a burzu
a ne kdo kolik rudejch odstřelil,
sto hektarů úrodných polí by tu každěj
za garsonku v centru vyměnil ... anebo
aspoň na metru

nikdy jsem nechtěl bejt nějakej cowboy,
točit jak blázen lasem nad hlavou,
vstávat v půl pátý, v polštáři slámu
bez paměťový pěny narvanou

Ref.

F C
ptáš se mě, jestli to má bejt nějaká
legrace,
G C
né srandu si nedělám,
F C
víš, tomu se holka říká civilizace,
D G
snad jednou přijde i k vám
(o tom však pochybnosti mám, tak
haudy)

Ref.,
Ref.
(bez jódlování)

... a krav

Darmoděj

Jarek Nohavica

Ami Emi
Šel včera městem muž
Ami Emi
a šel po hlavní třídě
Ami Emi
šel včera městem muž
Ami Emi
a já ho z okna viděl
C G
na flétnu chorál hrál
Ami
znělo to jako zvon
Emi
a byl v tom všečen žal
F
ten krásný dlouhý tón
Cdim
a já jsem náhle věděl
E7 Ami
ano to je on, to je on

Vyběh jsem do ulic
jen v noční košili
v odpadcích z popelnic
krysy se honily
a v teplých postelích
lásky i nelásky
tiše se vrtěly
rodinné obrázky
a já chtěl odpověď
na svoje otázky
otázky

Ami Emi C G Ami F
Cdim E7

Na ná-na na ná-na na

na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná

Dohnal jsem toho muže
a chytl za kabát
měl kabát z hadí kůže
šel z něho divný chlad
a on se otočil
a oči plné vran
a jizvy u očí
celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl
kdo je onen pán
onen pán
Celý se strachem chvěl
když jsem tak k němu
došel
a v ústech flétnu měl
od Hieronyma Bosche
stál měsíc nad domy
jak čírka ve vodě
jak moje svědomí
když zvrací v záchodě
a já jsem náhle věděl
ano to je Darmoděj
můj Darmoděj

Můj Darmoděj
vagabund osudů a lásek
jenž prochází všemi sny
ale dnům vyhýbá se
můj Darmoděj krásné zlo

jed má pod jazykem
když prodává po domech
jehly se slovníkem

Šel včera městem muž
podomní obchodník
šel ale nejde už
krev skápla na chodník
já jeho flétnu vzal
a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal
ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl
ano - já jsem on
já jsem on

Váš Darmoděj
vagabund osudů a lásek
jenž prochází všemi sny
ale dnům vyhýbá se
váš Darmoděj krásné zlo
jed mám pod jazykem
když prodávám po
domech
jehly se slovníkem

Na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
na ná-na na ná-na na
na-na na-na ná-ná
váš Darmoděj vagabund
osudů a lásek
jenž prochází všemi sny
ale dnům vyhýbá se

Dávno

Divokej Bill

Ami   C   G

1. Už je to dávno, co zkřížil mi cestu, prej podepiš se mi krví
Budeš mít všechno, ale neujdeš trestu, jo
Byla to síla, byl to fakt nářez, bylo to vážně skvělí
Teď tu mám všechno, ale neujdu trestu, jo

REF:

Do roka a do dne přijdu si pro tebe, tady mi to podepiš
Do roka a dne zapomeň na nebe budeš vo pár metrů, budeš vo pár metrů
Do roka a do dne přijdu si pro tebe, tady mi to podepiš
Do roka a dne zapomeň na nebe budeš vo pár metrů, budeš vo pár metrů níž

2. Mlčel jsem dlouho do nebe se díval, čekal až přijde
Chtěl to vzít zpátky, teď zdá se to krátký, jo (to teda jo)
Mlčel jsem dlouho do nebe se díval, čekal až přijde
Chtěl to vzít zpátky, teď zdá se to krátký, jo, (pryč z tý pohádky chci)

REF:

Řvi si a nadávej, nezmůžeš nic, mladej
I kdybys řval z plnejch plic
Řvi si a nadávej, nezmůžeš nic, mladej
I kdybys řval z plnejch plic, nezmůžeš nic

REF:

Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespal a ani dnes nespočínu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, t'uká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hóhó
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Frankie Dlouhán

Brontosauři

1, Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,

po státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád,
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2, Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R:

3, Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Hlídač krav

Jarek Nohavica

D

1.Když jsem byl malý říkali mi naši
Dobře se uč a jez chytrou kaši

G   A   D
až jednou vyrosteš budeš doktorem práv

Takový doktor sedí pěkně v suchu
bere velký peníze a škrábe se v uchu
já jim ale na to řek Chci být hlídačem krav

D

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře
jíst kaštiny mýt se v lavoře

G   A   D
od rána po celý den zpívat si jen
zpívat si pam pam padam pam padá dam 3x

2.K Vánocům mi kupovali hromady knih
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech
každý na mě hleděl jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

Já chci mít čapku s bambulí nahoře
jíst kaštiny mýt se v lavoře
od rána po celý den zpívat si jen
zpívat si pam pam padam pam padá dam 3x

3.Dnes už jsem starší a vím co vím
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy

S nohama křížem a rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

Já chci mít čapku s bambulí nahoře
jíst kaštiny mýt se v lavoře
od rána po celý den zpívat si jen
zpívat si pam pam padam pam padá dam 3x

Hej kočí

Pacifik

1, Hej kočí, jedeme dál.
Láska má boty toulavý
a častokrát se unaví
ještě dřív, než přijde cíl
Hej kočí, jedeme dál.
Vždyť cestu znáš už nazpaměť,
na ní se skrývá jenom šed',
někdy pár hezkejch chvil.

R: Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním,
no a já jsem tvůj stín.
Ty jsi jiná nežli všechny lásky včerejší,
to já dávno vím.
S tebou mám tisíc nadějí,
že nezůstanu nikdy sám.
Láska jsou koně splašený
když se řítí k nám

2, Hej kočí, jedeme dál.
I když náš kočár dostal smyk
a láska spadla na chodník,
koně své dál musíš vést.
Hej kočí, jedeme dál.
Jak rád bys trhnul opratí,
však minulost nám navrátí
jen splín z nedávných cest.

R:

3, Hej kočí, jedeme dál.
I když dál pořád musíš jet,
zastavit nelze a vzít zpět
někdy pár pouhých vět
Hej kočí, jedeme dál.
Zas budou lásky toulavý
na tom nikdo nic nespraví,
přece dál se točí svět.

R:

Hlavně, že jsme na vzduchu

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C
Když radosti není dosti,
F
raduju se z maličkostí.
C Ami
Představím si třeba kdyby
G
lidi žili jako ryby.
C Emi
To je dobře náhodou,
F C
že nežijem pod vodou.
Emi F
Na vzduchu, na vzduchu,
G C
můžem zpívat ejchuchu.
G C Emi
Zpívati si pod vodou,
F C
nejde ani náhodou.
Emi F
Z hlubiny, z hlubiny,
G C
vyšly by jen bubliny.

C
Jen si představ milá babi,
F
že jsme dejme tomu krabi.
C Ami
Nebyla bys mou babičkou,
G
byla bys mořskou krabičkou.
C Emi
Buďme rádi Bohouši,
F C
že žijeme na souši.
Emi F
Na zemi, na zemi,
G C
ušmudlané sazemi.
G C Emi
Vžij se rybě do kůže,
F C
třeba ti to pomůže.
Emi F
I když jsi na suchu,
G C
hlavně že jsi na vzduchu.

Indiánská

Wabi Daněk

C

G7

1. Indiáni Huroni sotva slzu uroní

C

prérii neryjí, jezdí po ní na koni

2. Indiáni Apači taky skoro nepláčí

náčelník Vinetou v Hollywoodu natáčí

C

G7

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu

C

prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu

3. Indiáni Cherokee neválčej už tři roky

pučujou peníze a kasírujou úroky

4. Indiáni Komanči celé noci protančí

pogujou výtečně, no vím to přímo vod Anči

R:

5. Indiáni Šošoni nehoněj už bizoni

letos se mají líp než vlani či předloni

6. Nechod' do hor Chrudoši, přepadnou tě Rudoši

votevřeš papulu a umučej tě u kůlu

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu

prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu

G7

C

no nebud' přece bez citu

C, G7

Jaro

Lokálka

- Ami C G Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
C G Ami
dva dny a dvě noci stále padal sníh,
C G Ami
náročný to bylo v těch dobách ledových.
C G
Čtyři stupně pod nulou snad byly, vážení,
Dmi G
a vlaky hned pár hodin nabraly zpoždění,
C G
každou chvíli bez proudu a plyn jen skomíral,
Dmi G Ami
a na jízdní řád se radši nikdo nedíval, byl hroznej mráz.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
'Můj čuník v chlívku leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí.'
Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
'Jeď, brachu, pěkně zvolna, je hrozný náledí,
jsou ojetý gummy, aut'ák moc neseď, tak neriskuj!'
3. Soused jen máv' rukou a prudce rozjel vůz,
nevšim' si, že do dveří mi přivřel hubertus,
v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
Moje spodní prádlo nebylo akorát,
od léta už nespatriilo zblízka saponát,
navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
vznikl asi, mrška, jak spad' jsem na ... kostrč, já smůlu měl.
4. Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
je to prý má vina, řekli mi na DI.
Teď soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
navíc musím šetřit na novejš hubert'ák,
pokuta za gummy mě vyšla na pět set
a zbrusu novou samošku stavím v akci 'Z', a čuník zdech'.
Ami C G Ami
- *: Někdy dobrá vůle zkrátka nestačí ...

Jdou po mně, jdou

Jarek Nohavica

C
1. Býval jsem chudý jak
F C
kostelní myš,
G Emi
na půdě půdy jsem míval svou
Ami
skrýš,
Ami F C G
[: pak jednou v létě řek' jsem
si: at',
C F C F
svět fackuje tě, a tak mu to
vrať. :]

2. Když mi dát nechceš, já
vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,

[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National
Bank. :]

C F C
R: Jdou po mně, jdou, jdou,
jdou,
Emi F G
na každém rohu mají fotku
mou,
Ami F C G
kdyby mě chytli, jó, byl by
ring,
F C A#
tma jako v pytlí je v celách
Sing-sing. G C

3. Ve státě Iowa byl od poldů
klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl
peníze,

tak začla láska jak z televize. :]

4. Však půl roku nato řekla
mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně
trpělivost,

[: sbal svých pár švestek a běž
sí, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak
veš. :]

R:

5. Klenotník Smith mi do očí
lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi
dal,
[: a pak jsem vzal nohy na
ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic
neznamená. :]

6. Ted' ve státě Utah žiju
spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se
žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí
špek,
já na ně mastím, jen at' mají
vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou,
jdou,
na nočních stolcích mají fotku
mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by
ring,
být pod pantoflí je hůř než v
Sing-sing.

Kdyby tady byla

Žalman

- 1, K^Cdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla, /:2x:/
která by mě chtěla syna vychovati, přitom pannou býti. /:2x:/
F C G C C7
- 2, Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by si mi musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti.
- 3, Kdybych já ti musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti,
ty bys mně musela košiličku šíti, bez jahel a nití.
- 4, Kdybych já ti měla košiličku šíti, bez jehly a nití,
ty by si mi musel žebřík udělati, až k nebeské výši.
- 5, Kdybych já ti musel žebřík udělati, až k nebeské výši,
lezli by jsme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Když náš táta hrál

Greenhorns

1, Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta, u piva sedával,

a tu svoji nejmilejší hrál.

R: K vý /: 7x :/ k výčepu, najdu cestu třeba poslepu,
k vý /: 7x:/ k výčepu, najdu cestu třeba hned.

2, Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět
a už jsem prošel celý státy a ted' táhnu zpět,
kdybych si ale v světě moh' ještě něco přát,
tak slyšet zase svýho tátu hrát.

R:

3, Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

R:

4, To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kláda

Hop Trop

Ami

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

C G Ami

nikdy svýho floka nepropil,

vod lopaty měl vohnutý záda,

C G Ami

paty od baráku jsem neodlepil,

G Ami

nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

C G Ami

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,

brácha řek' mi, že by se mnou šel,

tak jsem háky, lana, klíny koupil,

a sekyru jsme svoji každěj doma měl,

a plány veliký, jak fajn budem se mít,

nikdo z nás pro holku nebrečel.

F C Dmi Ami G Ami

®: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

F C Dmi E

S tou si, bráško, netykej, netykej !

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,

není těžký, vždyť jsme fikaný,

ten rok bylo jaro ale skoupý,

a teď jsme na dně my i vory svázaný,

a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,

jen kus práce nedodělaný.

Kometa

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi
R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kouření je hnusný zvyk

Pokáč

Ref.:

D

kouření je hnusný zvyk

Emi

smrdí ti po něm jazyk

A

když kuřáka líbat jdeš

D

je to, jak když kanál olízneš

D

kouření je hnusná věc

Emi

ať jsi kost či krasavec

A

vypadáš dost komicky

D

chrchlajíce svoje plíce

D

Emi

moje milé děti chci vám jednu radu dát

A

D

až budete příště venku s partou zevlovat

Emi

a přijde nákej hustej týpek s cigem u pusy

A

D

rozmyslím se dvakrát, než o jedno řeknu si.

D

Emi

Časy kdy to bylo cool už jsou historie,

A

D

ve všech hospodách to beztak zakázaný je.

Emi

Navíc až to vaši zjistí tak radost mít nebudou.

A

D

Odneseš si zadnici rudou ...a zákaz na playstation

Ref.

nechci ti nic kázat, jasně, dělej si co chceš
jen bacha ať si v pětatřiceti nevzpomeneš
že dal si majlant abys dostal rakovinu plic
což řek bych, že je jedna spíš z těch horších investic
a na závěr si dáme trošku pozitivní tón
ať kouříš nebo ne, pořád můžeš být šampión
navíc jsou tady i horší činnosti, než kouřit snad
třeba: fetovat, mordovat či k-pop poslouchat

Ref. ...do sklenice

Kozel

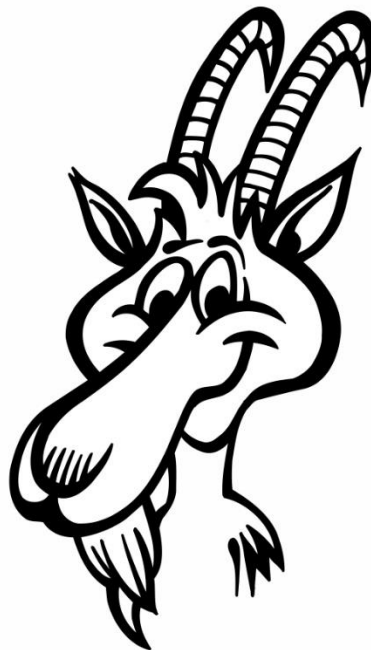
Jarek Nohavica

                  G   C
1. Byl jeden pán ten kozla měl
                  D   G
velice si s ním rozuměl

  C
Měl ho moc rád, opravdu moc
                  D   G
Hladil mu fous na dobrou noc

2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jeje
Svázal kozla na koleje

3. Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krajina Větrných Mlýnů

Kamelot

Ami Fmaj7 G Emi Ami Fmaj7 G Emi
1. Ahoj Pegi, jak dlouho jsem tě neviděl,
Ami Fmaj7 G Emi Ami Fmaj7 G Emi
tají ledy, vítr by novou trávu sel,
Dmi7 A7 F G
uvidím někdy úsměv tvůj
C Esus4 E
a uslyším smích, co slyším jak dřív.

2. Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakkak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

F G C
R: Je opuštěná krajina větrných mlýnů
Dmi7 G C C7
a nalezená je pravda, co jsem ti říkal.
F G C A7
Je zahalená do staré pavučiny slibů,
Dmi7 G F Ami
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

3. Buď tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

Krásný je svět...

Jaroslav Hutka

C Ami Dmi G7
Krásný je vzduch, krásnější je moře
Krásný je vzduch, krásnější je moře
C Ami Dmi G7 C G7 C
Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější, usměvavé tváře
Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější, usměvavé tváře

Pevný je stůl,pevnější je hora
Pevný je stůl,pevnější je hora
Co je nejpevnější, co je nejpevnější, ta člověčí víra
Co je nejpevnější, co je nejpevnější, ta člověčí víra

Pustá je poušť i nebeské dálky
Pustá je poušť i nebeské dálky
Co je nejpustější, co je nejpustější, žít život bez lásky
Co je nejpustější, co je nejpustější, žít život bez lásky

Mocná je zbraň,mocnější je právo
Mocná je zbraň,mocnější je právo
Co je nejmocnější, co je nejmocnější, pravdomluvné slovo
Co je nejmocnější, co je nejmocnější, pravdomluvné slovo

Velká je zem šplouchá na ní voda
Velká je zem šplouchá na ní voda
Co je však největší, co je však největší, ta lidská svoboda
Co je však největší, co je však největší, ta lidská svoboda

Kytka

Brontosauři

1, Otvírám lásku na stránce rád,
přišel jsem milá má něco ti dát.
Zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporání,
ty jsi tak jiná, pojd' ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2, Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty ležej na kolenou.
Oči jako čert a maličkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

R:

Malý Velký Muž

Pacifik

Emi
Dokud tráva bude růst
C
Řeky potečou a stoupat bude dým
D
Léta utečou a kam padne tvůj stín
Emi
Země tvá bude tvou

Ami
Dokud noci střídá den
G
vítr bude vát a mraky poplujou
H
Slunce bude plát a tak jak léta jdou
Emi
Země tvá bude tvou

G
R: Jen malý velký muž
Emi
Tolik dobře věděl co je vostrej nůž
smutek prázdných sedel
C D
malý velký muž čekal svý znamení
G
Jen malý velký muž žehnal ohni sílu
Emi
S novou nadějí v očích slepou víru
C
Přesto pohřbil sen
D Emi
Velký sen o Wounded Knee

Dokud tráva bude růst
Ruce špinavý až v plání vztyčí kříž
řeky zastaví se, plakat neslyšíš
Slunce zář krvavou
Dokud noci střídá den
slova neplatí, a co je vlastně jen
Ono prokletí, co padlo na tvou zem
na tvou zem stracenou
R: Jen malý

Dokud tráva bude růst
Rány nezhojí a neopláchne déšť
řeky nespojí se v jeden silný proud
silný proud nadějí ..
Dokud noci střídá den
Srdce zlomená, a jejich dávný sen
skalní ozvěna nevrátí tvou zem
silný proud nadějí
R: Jen malý

Mám doma kočku

Pokáč

G
Jednou mi drahá říká:
Emi
Miláčku, já chci kočku
C
Já na to, že chci spíš psa
D
A jeli jsme pro kočku

G
V útulku v Měcholupech
Emi
Maj dobrej výběr, zdá se
C
Kočky jsou zcela zdarma
D
Jen očkování za patnáct set

Po dlouhým vybírání
Diskuzích a dvou hádkách
Jedno z koťátek jemně sevře
Můj prst ve svých drápkách

Tak volba byla jasná
Má drahá slzy suší
Co si však vezem domů
To ani jeden z nás netuší

R: Mám doma kočku, mám ji rád
Je to skvělý kamarád
Jen od té doby, co ji znám
Mám ruce nohy samej šrám
Dávno už se nemazlí
Žít s ní je pro zdraví fakt zlý
Každý den projdu terorem
Mám nejspíš kočku s errorem

Po pár dnech soužití
Vše vypadá nevinně
Koťátko v náručí spí
A pak zkadí půlku kuchyně

Prostě nic, co nečekáš
Když útulek zaručí
Že kočička se za pár týdnů
Na záchůdek naučí

Jenže pár měsíců je pryč
Záchod zeje prázdnotou

Bytem čpí příšernej smrad
Za kočkou lítám s lopatou

Když jí zkusím pomoci sám
Na záchod ji přemístit
Zvládne mi dlaně rozdrásat
A ještě potřísnit

R: ...

Za noc nejmíň pětkrát
Jí okno otevřít jdu
Pak práci šéf se zeptá
Proč vždy tak ospalý přijdu

Že občas hrdě nám
Donese zakouslou myš
Poznáš až ráno když se
S torzem myši v ústech vzbouzíš

Tak jsme si dobrovolně
Pořídili katastrofu
Stálo nás to patnáct stovek
A jednu zbrusu novou sofou

Kouše, škrábe, drásá
No prostě je to krása
Tváří se tak roztomile
Zvlášť, když se mi rejpe v žíle

R: ...

Emi C
Ráda dlouze sedá v okně
D Emi
Anebo ve dveřích
Bůh ví, proč nejradši v zimě
Když venku padá sníh

Emi C
Když pak v bytě máme mínus dvacet
D G
Tak nás zahřívá
Aspoň pocit, že v tu chvíli naši
krev neprolívá
OU!

R: ...

MŇAU

Marie

Tomáš Klus

C E
Je den. Tak pojd' Marie ven.

F G
Budeme žít. A házet šutry do oken.
Je dva. Necháme doma trucovat.
Když nechtějí - nemusí. Nebudem se
vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
Tak Marie. Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas
přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý
jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití
obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak
árijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony
znít.

A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

REF.
Já mám Marie rád. Když má moje
bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu
spícím plicím.
Život vdechovat. Nechtěj mě
milovat.
Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě
milovat.

Já mám Marie rád. Když má moje
bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu
spícím plicím.
Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a
mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic
dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tužil.

Maruška

Malomocnost prázdnoty

C

1. Na malém plácku [...], děti si hrají [...]

Ami

G

E

hrají si na válku [...], všechno už mají [...]

Stejnokroj z tepláku [...], větší než na míru [...]

dřevěný pistole [...], čepice z papíru [...]

a bitva za bitvou [...], tak to jde dokola [...]

až potom najednou [...], něčí hlas zavolá [...]:

R:

Zastavte válku [...], Maruška brečí [...]

dostala kamenem [...], při naší zteči [...]

Co jste to za vojsko [...], když místo střelení [...]

do svých nepřátel [...], házíte kamení [...]

na to my nehrajem [...], vy nám to kazíte [...]

nedbáte pravidel [...], a pak se divíte [...]

2. Na velkém plácku [...], hrají si dospělí [...]

jen místo dřevěných [...], hraček maj z oceli [...]

ocel se zarývá [...], do kury stromů [...]

desítky jizviček [...] a blesky hromů [...]

některým na duši [...], některým do těla [...]

vpálí znamení [...], proč nikdo nevolá [...]:

R:

Metro pro krtky

Jarek Nohavica

G C D G CD

1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,

G C D G CD

na zahradě krtek vrtá,

Emi C G

drápy má jak vývrtky, ohoho,

Ami C D GCD

vrtá metro pro krtky, ohoho.

2. Rrr ...

3. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
smí se projet po trati, ohoho,
od okurek po macešky, jé,
dál už musí každý pěšky, jé.

4.=1.CDGCDGCDGCDGCDG

Mimozemšťan

Greenhorns

C

1. Já umím mlčet jako hrob
a kácet dříví je můj džob G
se ženou tady žiju v horském sedle
mám ruce jako lopaty
a chlupatej jsem po paty C
a nejsem jen tak hned z něčeho vedle
Námahu žádnou mi nedá
zfackovat v lese medvěda G
a pak mi ještě za trest meje schody
mám pocit štěstí nesmírný,
když dým se táhne z udírny
a potpím si na vepřový hody
Tuhle se drbu na noze,
v tom zvednu oči k obloze
a nade mnou tam divnej ešus visel
blikal jak stromek vánoční,
bylo to na mě náročný
neb pištělo to jak lechtivej sysel

F

C

®: S rámusem nad lesem

G

neidentifikovatelněj předmět spad' sem
S rámusem nad lesem
neidentifikovatelněj předmět spad' sem

2. My s mámou všeho nechali
a mažem lesem na skály
až na paseku, kde bouchla ta řacha
tam oranžovej kouře mrak,
kde rozplácnul se lesklej vrak
a z něj ven nákej potvorák se štrachá
Měl troje uši, tykadla,
měl chobůtek a chapadla
a přísahám při fajfce s vlastním tabákem
když si tak člověk odmyslí

ty tykadla a nesmysly
tak něco mezi jezevcem a žabákem
Já umím mlčet jako hrob
cizí řeč není můj džob
tak ukazuju, že jsem jeho přítel
zkusím: "Fršténzí...maňana....,"
pak prohrábnu se fousama
a tiše šeptnu: "Mámo připrav pytel!"

®: S rámusem nad lesem...

3. Jak zmije syčel klikatá
a drápal jako liščata
však pevně držím,
co jsme jednou chytli
teď už tě osud nemine,
už roztápí se kuchyně
tak povídám mu: "Ušatej, seš v pytli!"
Já umím mlčet, o to nejde,
pod vejvrat se toho vejde
očesal jsem vrak a schoval na dvorku
až se to trochu utiší,
tak vyndám věci ze skrýší
a smontuju si originál motorku
Já umím mlčet jako hrob
a kácet dříví je můj džob
"V tom velkém hrnci
je jen trochu povidel"
to řek' jsem vědcům z výzkumu,
co pátrali strom od stromu
"Nic zvláštního jsem tady v lese neviděl!"
"Ne, nikoho jsem nepotkal a neviděl!"

Mississippi blues

Pacifik

Ami Dmi
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Ami G Ami
kalhoty si o plot potrhal,
Dmi
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál,
C F
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
Dmi E
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
Ami Dmi
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C Ami F G C
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Ami F G Ami
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R:
3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R: C Ami
R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

Mravenčí ukolébavka

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C G
Slunce šlo spát
F G
za hromádku klád
C Ami G
na nebi hvězdy klíčí.
C G F G
Už nepracuj, mravenečku můj,
C G C
schovej se do jehličí.

C F C G
R: Máš nožičky uběhané,
C F G
den byl tak těžký.
C F C G
Pojď, lůžko máš odestlané
C F C
v plátku od macešky.

C G
Spinká a sní
F G
mravenec lesní
C Ami G
v hromádce u kapradí.
C G F G
Nespinká sám, s maminkou je tam,
C G C
tykadlami ho hladí.

R: Máš nožičky ...

Mrazík

Brontosauři

Ami

1. Příroda se k spánku chystá,
hnědne listí, zima jistá,

G Ami

přesto slyšíš na cestách tulácký písň hrát.

2. Svetr navíc, rána studí,
když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj, než rozhlédneš se, a zas o kousek dál.

C G

R: Tak jako vítr, trochu jak blázen,

Dmi Ami

ženeš to nocí, ostatní spí,

C G

nevidíš nebe, nevidíš na zem,

F Ami

vidíš pár lidí, co pochopí.

3. Z poezie paneláků,
šedejch zdí a metra vlaků
na nádraží pospícháš, aby sis spravil chuť.
4. Když se mlhy v lese zvednou,
známé tváře k ohni sednou,
ze smutného Babylonu zbyde jenom suť.

R:

Na kopečku v Africe

Lidová

C

G

G7

C

1. Na kopečku v africe stojí stará věznice, ach ouvej

G

G7

C

na kopečku v africe stojí stará věznice, ach jo !

2. Vězňové se tetelí, že maj myši v posteli.

3. Mezi nima Babinskej, starej lotr mexickej.

4. Jednou z rána k večeru přišel bachař nahoru.

5. Pojd' Babinskej pojd' dolů, máš tam ňákou návštěvu.

6. Šel Bábinskej, šel dolů, milá stála u stolu.

7. Když ji lotr uviděl hnedka v očích zaslzel.

8. Neplač milej Josítku já ti nesu polívku.

9. A vepřovou s knedlíkem ať jsi stále mladíkem.

10. A vepřovou s cibulí ať tě srdce nebolí.

11. Běž má milá běž domů já mám zítra popravu.

12. Když to milá slyšela, škytla, prdla, vomdlela.

13. Když mu hlavu sekali všechny panny plakaly.

14. Když mu hlavu usekli dali mu tam fusekli.

15. Na fusekli petržel aby dlouho vydržel.

16. Na petržel hrneček protože byl blbeček.

Nezacházej slunce

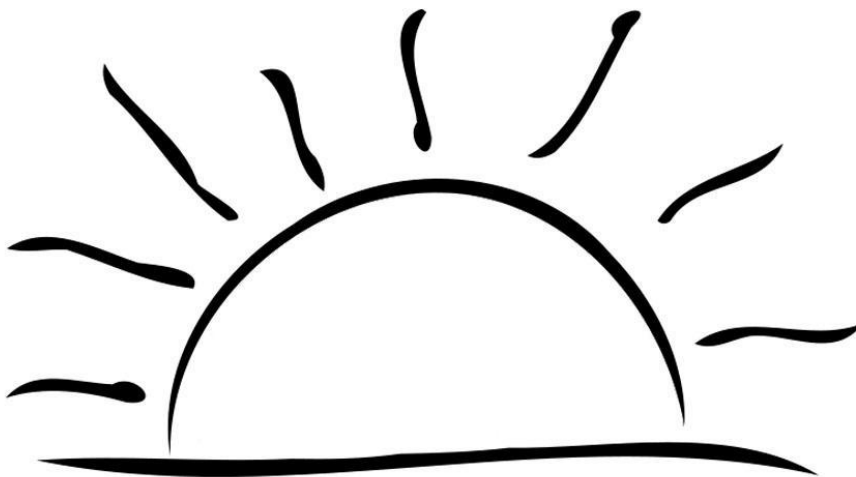
Žalman

G Ami
1. Nezacházej slunce, nezacházej ještě,
D C D
já mám potěšení, na dalekej cestě,
G Emi G Ami D G
já mám potěšení, na dalekej cestě.

2. Já mám potěšení, mezi hory doly,
|:žádnej neuvěří, co je mezi námi:|

3. Mezi námi dvěma, láska nejstálejší,
|:a ta musí trvat, do smrti nejdelší:|

4. Trvej láske, trvej, nepřestávej trvat,
|:až budou skřiváci, o půlnoci zpívat:|

Oranžovej expres

Greenhorns

C C7
1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej
F C
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
G C
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good–bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

R: „Helou, kam jdeš, tuláku?“ „Nevím.“ „Na New York?“ „Nevím.“
„Nebo na Nashville?“ „Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty
pražce drncaj‘ dúdá – dúdá – dúdá – dúdá ....“

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good–bye.

Oregon (touha žít)

Pacifik

Emi

G

Emi

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,

G

Emi

kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,

Ami

Emi

těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,

Ami

H7

že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,

Emi

G

Emi

kdo přes pláne hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

C

D

G

Emi

R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,

C

D

Emi

Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,

kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,

na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:

buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,

kdo vysnil ti zem a odvalu ti dal - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,

kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,

člověk se drápe až někam k nebi blíž,

dostává rány, a přesto leze výš,

hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R:

R: Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,

Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Osamělý město

bratři Ryvolové

C D G

1. Ten den, co vítr listí z města svál,

C D Emi

můj džíp se vracel, jako by se bál,

C D G

že asfaltový moře odliv má

C D E

a stáj že svýho koně nepozná.

G D

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami Emi

řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,

G D

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami Emi

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš

D G

naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

Otec a syn

Rangers

1. ^{Ami} Řemeslo ^{Dmi} zlý a ^{Ami} starý ^{Dmi} mám, ^{Ami} těžko se ^{Dmi} líbit ^{Ami} bude vám
^F mě ^G nikdo z ^C lidí ^{Ami} nemá ^F rád... ^G pro ^E úřad ^F můj – ^G jsem , ^E prosím, ^F kat.
^{Ami} Řemeslo ^{Dmi} zlý a ^{Ami} starý ^{Dmi} mám, ^{Ami} snad ^{Dmi} jednou ^{Ami} odpustí ^{Ami} mi ^{Ami} Pán,
^F má ^G práce ^C chutná ^{Ami} mi ^F jak ^G blín, ^E vždyť ^F rukou ^G mou ^E pad‘ ^F i ^E můj ^F syn.

R. ^F Ruce ^G měl ^{Ami} v ^C poutech ^{Ami} svázaný, ^C na ^F očích ^G šál, ^{Ami} ten ^C lesů ^F král
^F a ^G jako ^E sbor ^F chór ^G krkavčí,
^F ruce ^G měl ^{Ami} v ^F poutech ^{Ami} svázaný, ^F na ^G očích ^{Ami} šál, ^F a ^F já ^F se ^F bál
^G vykonat ^E práci ^F popravčí.

2. Splený vlasy, vrásek pár, z bejvalý krásy zbyl jen cár,
zato má rubáš s oprátkou, tam pod ní skončí cestu svou.
Sedraný šaty a drsná tvář, on trochu krad‘ a byl to žhář,
byl pozdní večer, první máj šel spát, a zde s ním stál – já, jeho kat.

R: Pod černým trámem s oprátkou, tam dokonal ten lesů král,
a jako sbor chór krkavčí,
pod černým trámem s oprátkou já povinnost svou vykonal,
dřív otec jen, teď popravčí.

^F Osud ^G si ^C umí ^{Ami} divně ^{Ami} hrát: ^{Ami} otec ^{Ami} a ^{Ami} syn – ^{Ami} zloděj ^{Ami} a ^{Ami} kat,
[: [: otec a syn – zloděj a kat ... :] :]

Panenko

Žalman

C F C F
1, Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
C G
snad houf bílých holubic, nebo jen žal.
F C F C
Tak skončil ten prvý den zmáčený krví,
G C
ani pout'ovou panenku nezanechal.

F C G
R: Otevři oči, ty uspěchaná,

F C G
dámo uplakaná.

F C F C
Otevři oči, ta dlouhá noc končí
G C
a mír je mezi náma.

2, Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval.
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Pár zbytků pro krysy (Lásko!)

Karel Kryl

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E Dmi E
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C E
a potom pod dekou sníme, když onanujem.
Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

Pískající cikán

Spirituál Kvintet

- G Ami G D G Ami Hmi Ami
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráž končí vonící, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Podvod

Brontosauři

- Emi Ami
1, Na dlani jednu z tvých řas a do tmy se koukám,
D7 G
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal.
Ami Emi
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.
- 2, Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.
- R: Chtěl jsem to ráno,
kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct že už ti nezavolám,
Ami
pro jednu pitomou holku,
D7
pro pár nocí touhy,
G H7
podved jsem všechno o čem doma si sníš,
Emi
teď je mi to líto.
- 3, Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky.
Dvakrát či třikrát, to ne, i jednou je dost.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

Pohár a kalich

Klíč

1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
pohled'te, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
[: za chvíli zbyde tam popel a tráva,
nás čeká vítězství, bohatství, sláva. :]

2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]

R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...,
zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.

3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
[: ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :]

4. "Modli se, pracuj a poslouchej," kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]

5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
[: nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská. :]

R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Pochod marodů

Jarek Nohavica

- Ami C G F Ami
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
C G F Ami
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Dmi F Ami Dmi F E
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Ami C G C
R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi Ami E Ami
tuberkulóza - jó, to je naše!
C G C
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Dmi Ami E Ami
paradentóza, no to je paráda!
Dmi Ami G C
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi Ami E Ami
žijem vesele, juchuchuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Postel

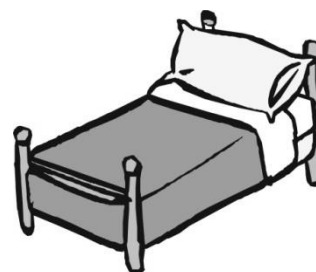
Zřídlo

C Ami F G
R: Spát, klidně spát, jen to má pro mě význam,
F G7 C
to bez váhání přiznám, to mám rád.
Snít dlouhý sen, co růžovej má nádech
a postel ve všech pádech skloňovat.

C
1, Postel je v každém pádu nejlepší,
F
bez postele nemám pocit bezpečí,
G7
k postel jsou moje city nejprudší,
C
jak vidím postel, tak padám v její náručí.
/: Já volám : „Posteli, posteli má“,
A7 F
mně se o posteli jenom zdá,
G7 C
a s postelí se loučit bývá nejtěžší. :/

R:

2, Postel je čarodějný vynález,
z postele bych raděj ani nevylez,
díky posteli máme snubní prstýnky,
na měkkou postel mívám nejkrásnější vzpomínky.
/: Já volám: „ Posteli, posteli má“,
život v posteli se počíná
a v posteli ho ne jeden z nás ukončí. :/

Proklatej vůz

Greenhorns

1, Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R1: Polykej whisky a zvířenej prach,

nesmí nás porazit strach,

až přejedem támhleten pískovej plát,

pak nemusíš se už rudochů bát.

R2: „Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!“

„Zalez zpátky do vozu, ženo!“

2. = 1.

R1:

R2: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“

„Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“

3. = 1.

R1:

R2: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“

„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“

1. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R1:

R2: „Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!“

Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“

2. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R1:

Ring – o - ding

C   G   F   G
Za mořem nejhlubším, za horou vysokou,
C   G   F   G
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
                  F   G
křídla vran, tisíc bran,
                  F   G   C
devět řek vede tam. Poslouchej ...

Za bránou tisící, tam zvonková je zem
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...

V ulicích z perleti a lístků okvětních,
domečky skleněné a z křídel motýlích
barevný vodopád,
má barev víc, než můžeš znát. Poslouchej ...

A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
když se stane neštěstí, svým zvonkem zazvoní
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...

Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
auta se vyhnou a kdo nemoh, může vstát,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...

Přichází i mezi nás, i mezi námi jsou,
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde by mlčky stál každý z nás. Poslouchej ...

Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
pro vlásky holčiček, pro ouška chlapečků,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...

Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
Ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ding.

Rosa na kolejích

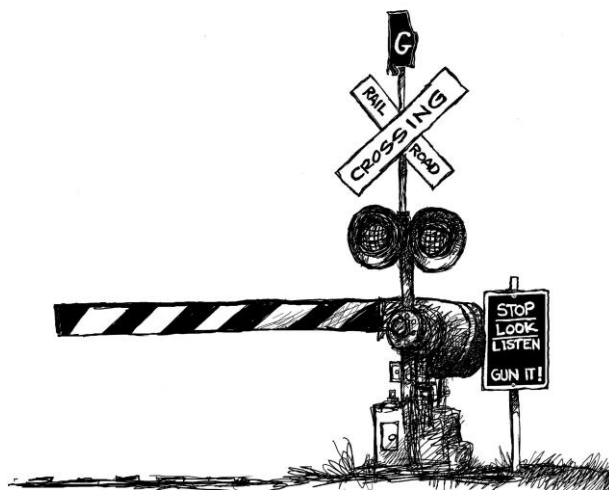
Wabi Daněk

C Dmi výš o2výš C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
Dmi výš o2výš C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
Dmi o2výš E Ami
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
Dmi výš o2výš C
podivnej pták, pták nebo mrak.

Dmi výš o2výš C
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
Dmi výš o2výš C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
Dmi výš o2výš C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
Dmi výš o2výš výš C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
Dmi výš o2výš výš C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Dmi výš o2výš výš C
R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Růže z papíru

Brontosauři

Ami
1, Do tvých očí jsem se zbláznil
H7 Dmi
a teď nemám, nemám klid
Emi E Ami
hlava třesť, asi tě mám rád.
Stále někdo říká vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

A Dmi
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
G C E7
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
Ami Dmi
V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Emi Ami
že nebe modrý ještě smysl má.

2, Přines jsem ti kytku, no co koukáš to se má,
holt jsem asi jinej, tak to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.
R:

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C Ami

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,

F C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

C Ami

Hlava mě pálí a v modravé dáli

F G C

se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R:

C F

Severní vítr je krutý,

C G

počítej láska má s tím.

C F

K nohám ti dám zlaté pruty

C G C

nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hlavou polární zář.

R:

Sotva se narodíš

Hop Trop

C G7 C G7
1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]

F C G C
[: šavli ti chystají ocelovou, :]

G Ami Dmi G
ocelovou, bez parády,

F C G7 C
[: co kmáni dostávají' u armády. :]

2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]

[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]

ale z chýše pod horama,

[: těžko se vyplácet šest'ákama. :]

3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]

[: kdo strelí dřív, toho nezabijou, :]

nezabijou, a pak možná,

[: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]

4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]

[: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]

jednou-dvakrát, naposledy,

[: zelený sukno je zkrvavený. :]

D A7 D A7
5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]

G D A D
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]

A Hmi Emi A7
do pole hnal proti sobě,

G D A7 D (Hmi)
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

Spí jižní kříž

Brountosauři

C

1. Spí Jižní kříž,

Ami

G

jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,

Dmi

to na studený zemi

C

Ami

G

ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to znáš,

světem protloukal ses, jak ten život pádí,

dneska písničky třeba vod Červánku

dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Dmi

C

R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem

Ami

G

a stavěl Bobří hráz,

Dmi

se smečkou vlků čekal na jaro,

C

Ami

G

jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,

vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,

to když, naplněnej smutkem,

jsi plakal, plakal nebo snil.

R:

Toulavej

Vojta „Kid’ák“ Tomáško

Ami G Ami E
1, Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,

Ami G F Ami
ať vám poví, proč mí říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

F G G⁷ C
R1: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,

F G
na půdě celta se prachem stydí

F G Ami
a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát

.

2, Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.
Každý měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R1:

3, Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: „No tak ’dem!“
Známí kluci ruku stisknou, řeknou: „Vítej, Toulavej!“
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen – Toulavej.

R2: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.
Někdo z vás ..... Toulavej

Traida (Lodníkův lament)

Hop Trop

1, Já snad hned když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp

a do školy moc nechodil, i tak je ze mne chlap
Velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesvědčí, já t'uk si na čelo.

R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,

já moh' jít klidně studovat, jen kdybych {trochu chtěl || na to měl}

Oženit se, vzít si nákou trajdu copatou

a za její lásku platit celou vejplatou i zálohou.

2, Potom do knajpy jsem zašel a uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a řasujou tam chlast.
A tak honem jsem se nalodil na starej vetchej křáp,
kde kapitán byl ožrala a řval na nás jak dráb.

R:

3, Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach.
Všechny krysy z lodě zmizely a v dálce maják zhas
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4, Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
nikomu se moc nechtělo do vody ledový.
K ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl
a všem co chodí po souši, jsem tolik záviděl

R:

5, Jako zázrakem jsme dojeli, byl každěj živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv.
Na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh mít.

Tři čuníci

Jarek Nohavica

C

V řadě za sebou, tři čuníci jdou

Ami

ťápají se v blátě cestou necestou

Dmi

G7

Kufry nemají, cestu neznají

Dmi

G7

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

®:Uiiiiii ui uiiii, ui ui ui ui, uiiii ..

Auta jezdí tam a nákladáky sem

Tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem

Žito chroupají, ušima bimbají

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

Levá pravá teď, přední zadní už,

tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž

Lidé zírají, důvod neznají

Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

Když kopýtko pálí, když jim dojde dech

sednou ku studánce na vysoký břeh

ušima bimbají, kopýtko máchají

Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák

Blesky blýskají, kapky pleskají

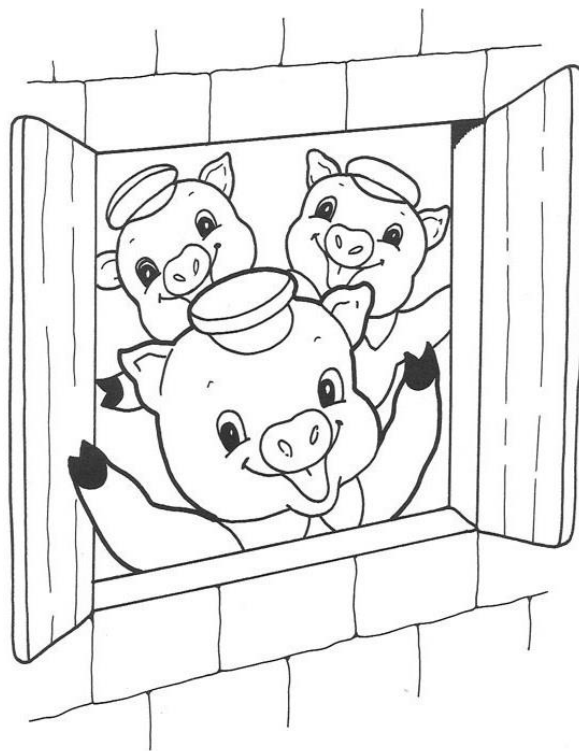
Oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

Za tu spoustu let co je světem svět

Přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

V řadě za sebou, hele támhle jdou

Pojďme s nima zaspívat si jejich píseň veselou.

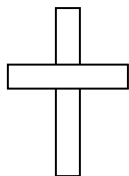

Tři kříže

Hop Trop

^{Dmi} 1, ^C Dávám sbohem ^{Ami} břehům proklatejm,

^{Dmi} který v ^C drápech má ^{Dmi} ďábel sám.
Bílou přídí šalupa „My grave“
míří k útesům, který znám.

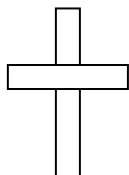

^F R: Jen tři kříže z ^C bílýho ^{Ami} kamení

^{Dmi} někdo do ^C písku ^{Dmi} poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník, co sám do něj psal.

2, První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.

Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

R:

3, Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.

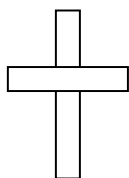
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4, Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.

Svědění měl, vedle nich si klek ...

Rec: Vím trestat je lidský ale odpouštět božský.
Ať mi tedy bůh odpustí.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

jsem jim do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Umím prase zepředu

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C G F C

1. Umím prase zepředu,
G F C
nic jiného nesvedu,
F C F C G C
moje ruka nic jiného nenakreslí.

2. Zkoušel jsem i kobyly,
ale došlo k omylu,
vyšla z toho žirafa a tak jsem skleslý.

3. Kuneš umí ještěrku
jak se hřeje na štěrku,
jinak je též beznadějně nenadaný,

4. Vaněk umí parohy
jenom podle předlohy,
Kovandová pořád kreslí kočkodany.

Ami

R: Co se týče talentu,
G
dám na žáka Valentu,
F C G
který tvrdí, že se z toho nezblázníme,
F C G
který tvrdí, že se z toho nezblázníme.

R: Valenta je z Jinonic
a neumí vůbec nic,
propiskou si dělá pouze čáry přímé,
propiskou si dělá pouze čáry přímé.

5. Když se ale spojíme
my, co málo umíme,
nakreslíme stádo zvěře velmi hravě.

R: Tygry, koně, různý skot,
Valenta nám dodá plot,
můžeme s tím vyniknouti na výstavě,
můžeme s tím vyniknouti na výstavě.

Už to nenapravím

Samson

Ami D F E Ami

R: Vap tap tap ...

Ami

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F

E E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Ami

D

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F

E

E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G

E

zadní otevřená, zadní otevřená,

A

A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G

E

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,

může za to vinný sklep, že člověk často sleví,

já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,

já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,

láska nerezaví, láska nerezaví,

ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

V lese

Pokáč

Ami F C G

F C G Ami

1. Dneska všichni říkají a všude píše se,

F C G Ami

že prej je moderní a zdravý, jen tak chodit po lese

F C G Ami

A já bych řek' že na tom kruci asi něco musí bejt,

F C G Am F C G

když o tom zpívá na svém albu už i Justin Timberlake

2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím,
mám zato spoustu přátel hipsterů, ti mi jistě napoví
Aha, tak omlouvám se, prý, že tam též nikdy nebyli,
však na cestu mi daj' raw guláš a z flanelu košili

F C

*: A tak šel jsem tam, však byl jsem zpátky hned,

G F G

páč tam maj' fakt marnej internet

F C G Ami

R: Dneska jsem v lese byl a už tam nepudu,

F C G Ami

nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu

Dneska jsem v lese byl a už tam nepudu,

nikde jsem nezažil - |: tak ukrutnou nudu :|

3. Vážně nevím, co s tím lesem pořád všichni maj,
jen jsem tam vlez' hned jsem si zasvinil svý boty značky Nike,
žádný signál, žádná wifi, žádný data zde nemám,
teda data jsou tu éčko a to fakt nepočítám

4. Světlo pro selfička je zde ultra zoufalý,
řek' bych, že kdyby to tu vykáceli, líp by ud'áli,
ať postaví tu - pro mě za mě - třeba další obchod'ák,
tam moh' bych šopovat a právě by mě nepotřísnil pták

*: Samá hou - ba, čer - stvej vzduch a samej hmyz,
do pří - rody fakt chodit neměl bys!

R: Dneska jsem ...

F C G Ami

R': Uó-hó-hó, uó-hó-hó, jak se do lesa volá, tak se z něj ozývá,

uó-hó-hó, uó-hó-hó, tak poslouchej mě lese já mám radši obývár

Uó-hó-hó, uó-hó-hó, proč vyrážet na místa lidstvem netknutý,

Uó hó hó, uó hó hó, když tam nejsou žádný zásuvky a žádný BubbleTea

R: Dneska jsem v lese byl, bylo to naposled,
abych maily vyřídil, musel jsem vylízt na posed
Dneska jsem v lese byl a už tam nepudu,
nikde jsem nezažil tak ukrutnou nudu.

Valčíček

Brontosauři

^C
R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
^G
^C
at' ti každej den připomíná,
^F ^C
/: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
^G ^C
at' ti každej den připomíná. :/

1, Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já,
dej mi ruku, pojď' půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2, Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

Válka růží

Spirituál Kvintet

Am Dm E7 Am F E7

Am D Am E7
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej down-a-down,

Am G Am E7
nad ztichlým polem válečným, derry down.

C G E7 Am F E7
Jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,

Am Dm E7 Am
je válka růží, derry derry derry down, hej down.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down.

Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry derry derry down, down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
dva rody žijí, jeden hněv, derry down.

Kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lankastrům ?
je válka růží, derry derry derry down, down.

Dva rody, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down.

Ať ten či onen přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down, down.

Velrybářská výprava

Hop Trop

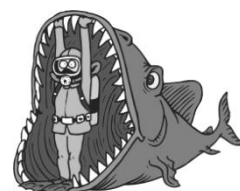
1. Jednou plác' mě přes rameno Johny zvanej Knecht:

"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"

Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Vlaštovko let'

Jarek Nohavica

- C Ami
1. Vlaštovko, let' přes Čínskou zeď,
F G
přes písek pouště Gobi,
C Ami
oblétni zem, vyleť až sem,
F G
jen ať se císař zlobí.
Emi Ami
Dnes v noci zdál se mi sen,
F G
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C Ami F G C
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, let', nás, chudé, ved'.
3. Vlaštovko, let' rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C Ami F G C
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
Ami
vlaštovko, let', nás, chudé, ved',
C
vlaštovko, let' ...

Vojáček

Jarek Nohavica

- 1, ^{Ami} Když mě brali za vojáka, ^{C G C} stříhali mě dohola,
^{Dmi} vypadal jsem jako blbec, ^{Ami E F G C G} jak ti všichni dokola, la, la, la,
^{Ami G Ami} jak ti všichni dokola.
- 2, Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být a svou zemi chránit, ti, ti, ti,
a svou zemi chránit.
- 3, Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.
- 4, Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
- 5, Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
tak si k lásce pomohla.
- 6, Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.
- 7, Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
Nashledanou pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila, la, la, la,
jakkak se vám líbila, la, la, la, nic moc extra nebyla.

Zachraňte koně

Kamelot

Emi Ami
1, Peklo byl ráj, když hořela stáj, přáteli.

C D G F H7
Věř mi koně pláčou, povídám.

Emi Ami
To byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěli,

C H7 G
hejna kohoutů a bůh ví kam.

G Hmi C
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát.

G Hmi C
Žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát.

Ami Emi
Než přišla chvíle, kdy hřívy bílé

Ami H7 G Hmi C
pročesal plamen, spálil na troud.

2, Ohrady a stáj a v okolí kraj už nedýchal,
já viděl jak to hříbě umírá.

Klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

Zítř ráno v pět

Jarek Nohavica

- Ami C
1, Až zítř ráno v pět mě ke zdi postaví,
F G C Ami
ještě si naposled dám vodu na zdraví,
F G C Ami
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
Dmi E Ami { C }
a pak vzpomenu si lásko na tebe.
- 2, Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju.
- 3, Až zítř ráno v pět poručík řekne pal,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě lásko nechávám samotnou tady na zemi.
- 4, Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím nezapomeň, nezapomeň a žij.

Zkouška z dospělosti

Karel Kryl

Ami

F

1, V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,

G

E

studené vysvědčení vezme co bylo kdysi.

V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé

a lež co první směnka v úvěru pro dospělé.

C

G

R: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,

F

E

že zkouškou z dospělosti opravdu dospějeme.

Tak tanči lásko sladká, protanči večer celý,

ten bál je křížovatka dospělí – nedospělí.

2, Na klopě vlají stužky, v orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a pro vstup do milicí.

Dozrál čas dilematům, být pro a nebo proti,

pak čekat na vejplatu, jak jiní patrioti.

R:

3, Dostaneš místo lásky od těch co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.

Šumivé víno pění a dívky oblékly si

na místo dětských snění dospělé kompromisy.

R: Tak tanči .... Opilí od radosti ....

Zlatokop Tom

Ruda Harnisch

D
1, Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
Ddim A7
že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle a odjel

D
na západ.

G D E A7
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

D A7
Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy a jel zlato

D
vyhledat.

E
R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,

A7 D G D
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.

G D E A7
Přes tebe, zlato mé není, jen ty jsi to moje „haťapat’a“ potěšení.

D E A7 D
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato, zlato kočičí.

2, Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop, neznal, jak vypadá.
Když marně dlouho kopal, tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.

Sebral si svoji kytaru, dal si nalejt whisky, brendy v baru
a za poslední káču, svý holce koupil sváču a pak jí sežral sám

R:

Zlatý údolí

Pacifik

Ami G Ami
1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
G Ami
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
G F
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
Dmi E
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
Ami G
a že patříš mezi pohany
F Emi Ami
a místo na jih táhneš na sever.

C Emi
R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
F G
je chimérou všech dálek modravejch,
C Emi
zlatý údolí, co jen vítr zná,
F G
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
Ami Emi
jak je vzdálený každý mámení
F G
a druhá strana řeky nemá břeh,
C Emi
zlatý údolí, zlatý údolí
F G C
je celej život s rancem na zádech.

2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

R:

R:

Zpátky do lesů

Žalman

Ami D G CG
1, Sedím na kolejích, které nikam nevedou

Ami D G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.

Ami D G Emi
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Ami D G D
jen ty nejdeš holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

G Emi Ami
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už místa,

c7 G D
prej něco se chystá.

Z ráje, nablýskaných plesů, jdem zpátky do lesů,
za nějaký čas.

2, Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí.

R:

3, Už tě vidím z dálky, jak máváš na mne korunou
a jestli nám to bude stačit, tak zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná lidi se nás zastanou.

R:

